

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 25+26/5-73.
uitzending: 6 oktober '73.
plaats : studio 3.

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?
Deel 13: Het gestolen land.

droge repetities:

wo	16.5.73	lezing	Bavohuis, Sumatrastraat 2, A'dam. (tel. 020/940499)	<u>10.00u.</u>
		vr	11.5.73 0 orkest/M.inzingen vanaf 14.00u.)	MC-studio
		za	12.5.73 koor 0 10.00u.)
do	17.5.73	rep.	Bavohuis, A'dam	10.00u.
vr	18.5.73			
za	19.5.73			
ma	21.5.73			
di	22.5.73			
wo	23.5.73			
do	24.5.73			
vr	25.5.73)			
za	26.5.73)	studio 3		

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Herman Coenen
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

(EEN STUK INGANG) SPELONK. WE
HOREN BINNEN LUID GEKRIJS VAN
GRUIZEL GRUIS.

STEM GRUIZEL:

Teieieieieie ... Neeeeeeee! Neeeeeeee!!
Laat me los! ... Laat me los! Neeeeeeeeeee!!!

BERTRAM: (HIJGEND)

Hou hem tegen, Barend. Jij aan die kant.

STEM BAREND:

(ROEPT)

Stil nou. Stil dan toch.

STEM GRUIZEL:

(ONBEDAARLIJK)

Laat me gaan! Hoed! Pluim! Knie! Laat me
gaan!

BERTRAM:

Au ... ai ...

BAREND:

Hij schopt gemeen!

(HET LAWAAI GAAT NOG EVEN DOOR.
GRUIZEL KOMT IN BEELD, OPGETILD
DOOR BERTRAM, SPARTELEND MET
BEENTJES. BERTRAM ZET HEM KALM
NEER OP ROTS BIJ INGANG. GRUIZEL
BLIJFT GILLEN.
BAREND HINKT BEDUUSD ACHTER BERT-
RAM)

BERTRAM:

Ziezo!

GRUIZEL: (GILLEND ZITTEND OP ROTS)

Ik zeg niks! Ik doe niks! Laat me gaan,
laat me gaan, laat me ga ...

(MERKT NU DAT HIJ ALLANG LOS IS)

(GEEFT KWAAIE KRIJS ... KIJKT

NIJDIG OP:)

Láát me, witte kraag!

(IS KENNELIJK TOCH VERRAST)

BERTRAM: (RUSTIG)

Wat had je nou, Gruizel? We deden je toch
niks, daarbinnen?

BAREND:

Nee!

GRUIZEL: (KOPPIG EN WEINIG TERZAKE)

Laat me los ...

(BERTRAM EN BAREND MOETEN LACHEN)

Laat me gaan ...

(HIJ WRIJFT OVER ZIJN ARMPJES)

BERTRAM:

Nou, kom, hé ... kijk eens een beetje vro-
lijk en beleefd. We komen met een ontzettend
aardige boodschap.

(HURKT GOEDMOEDIG BIJ DWERG DIE
WANTROUWEND BEENTJES OPTREKT,
WEG VAN ZIJN BEDRIEGER)

GRUIZEL:

Je spuugt ... Je spuugt ...

BERTRAM: (HAALT PERKAMENTROLLETJE UIT TAS
OF MOUW)

Alsjeblieft. Van de koningin, Madelein II
van Bambergen.

GRUIZEL:
Ik lust het niet, kraag!

BAREND:
Je moet het openmaken en lézen, Gruizel.
't Is een brief.

GRUIZEL:
Brief?

BERTRAM:
Daar is het zegel van de koningin. Wacht,
ik verbreek het voor j ...

GRUIZEL: (GRIST HET KWAAD WEG MET KRIJS)
Jij breekt niks! ... Niks!!!!
(BEKIJKT PAPIER, KNIJPT OOG DICHT)
Van wie? ...

BERTRAM:
Een brief van koningin Madelein II van
Bambergen! Dat zeg ik toch duidelijk????

GRUIZEL:
Voor Gruizel??
(BERTRAM KNIKT)
Gruizel Gruis?

BERTRAM:
Maak het nou open, oen! We hebben niet al
de tijd van de wereld! Wij moeten voor het
donker terug zijn in het paleis.

GRUIZEL: (BLIJFT ROERLOOS ZITTEN)
Ga maar ... dag ...

BERTRAM:
Nee, dat kan niet. Want we moeten je ant-
woord mee terugnemen.

BAREND:
Kijk nou, wat erin staat!

GRUIZEL: (VERBREEKT TRAAG DE ZEGEL)
Knak ... hihihihhi ... Knak!
(ONTROLT DE BRIEF. STAART ERNAAR.
KIJKT WEER NAAR BERTRAM ...)

BERTRAM:
... Nou? ... Wat zeg je ervan?

GRUIZEL: (TIERT. MEPT OPEENS MET PAPIER
TEGEN BERTRAM OF OP BERTRAM'S
HOOFD. ABRUPT)
Ik heb niks gedaan, ik heb niks gedaan,
heus! Hoed! Knie! Ga weg, ga weg, ga weg,
ga weg.

BERTRAM:
Kalm, kalm, kalm!
Wat mankeert je, wat mankeert je???

BAREND: (NA INGEVING)
Hij kan natuurlijk niet lezen! Hij kan niet lezen!

BERTRAM: (TEGEN TEKEER GAANDE GRUIZEL, DIE HITST EN STAMPVOET)
Kaaaaaaalm! Kaaaaalllmmm kalm! ... Kom hier met die brief, dan zal IK je wel voorlezen, wat erin staat.

GRUIZEL:
Nee ... je krijgt hem niet ... Hij is van mijijijijijijij!!!!

BERTRAM:
Oké. Dan gaan we en dan weet je het nooit. Ga je mee, Barend? We hebben wel meer te d ...

(GRUIZEL'S AANDACHT WORDT EVEN AFGELEID EN BAREND GRIST DAN PERKAMENT UIT HAND VAN GRUIZEL)

BERTRAM: (DWARS DOOR KRIJSEN VAN GRUIZEL HEEN)
Dank je, Barend. Nou, luister, uilskuiken. Hier komt het. Ik zeg het één keer en dan niet meer. Stil: Hooggeachte Heer Gruizel van Gruys ...

(GRUIZEL SLUIT MET KLAP MOND)

Hooggeachte Heer Gruizel van Gruys, van de Gruismijn bij het Elvenbochtje ...

BAREND:
Hoor je 't nou?

GRUIZEL:
Laat zien!
(GRIST AANGEBODEN PAPIER WEER WEG. BEKIJKT HET ONDERSTE BOVEN GEHOUDEN PERKAMENT ...)
Hier? Staat het hier?

BERTRAM:
Ja, maar je houdt het wel onderste boven, nou. Mag ik verder voorlezen?

GRUIZEL:
Ja. Práát ...

BERTRAM:
Hooggeachte Heer Gruizel van Gruys.

GRUIZEL: (VOLGT HEM IN SPREEKKOOR)
... van de Gruismijn bij het Elvenbochtje ...

BERTRAM:
Wij, Madelein II, koningin van Bambergen, hebben het genoeg, U uit te nodigen voor een feest ter gelegenheid van de huwelijks-voltrekking tussen onze dochter Madelein en Tor, prins van Sombrië, Ridder van ...

GRUIZEL: (KRIJST)
... Nog eens, nog eens!

BERTRAM:
Ja maar ... ik ben nog niet klaar ...

GRUIZEL: (STAMPVOET)

Nog eens, nog eens, nog eens. Opnieuw!

BERTRAM:

Nou ... Oké. Wij Madelein II, koningin van Bambergen, hebben het genoeg ...

GRUIZEL: (DRIFTIG)

Neeeeeee. Hooggeacht! Hooggeacht! Hooggeacht, broek!

BERTRAM: (KORRIGEERT SNEL)

Hooggeachte heer, Gruizel.

GRUIZEL+BERTRAM SAMEN:

... van Gruys van de Gruismijn bij het Elvenbochtje ...

(GRUIZEL BEGINT SCHATEREND EN KRIJSEND ROND TE DANSEN, GIEREND VAN GENOEGEN. MUZIEKJE START)

BERTRAM:

Nou, kom je naar het feest of niet, Gruizel ...

GRUIZEL:

Hooggeacht, hooggeacht!

BAREND: (SCHREEUWT)

Ik denk wel, dat ie komt!

BERTRAM: (DROOG)

Ik dacht het ook wel, als ik het zo zie.

(CUT IN DANSJE EN MUZIEK NAAR VOLGENDE SCENE. HARDE OVERGANG)

(OGTEROP LOOPT ACHTERWAARTS OP KAMERA TOE OVER RODE LOPER. ER IS KENNELIJK EEN REPETITIE VOOR HET HUWELIJK.

MADELEIN WORDT NAAR HET ALTAAR GELEID DOOR AERNOUT.

ACHTER HUN LOPEN TWEE FEEËN: TROETEL EN SNOERTJE.

SNOERTJE GLUNDERT, TROETEL IS WAT PINNIGER.

TWEE BRUIDSMEISJES LOPEN ERVOOR, MET SNIPPERTJES, DIE ZE STROOIEN ... ACHTER FEEËN KOMT HILDEBRAND AANLOPEN.

ORGEL SPEELT, DE SNEEUW LIGT OVER DE VELDEN.

AERNOUT LOOPT SLECHT IN DE PAS ...)

OGTEROP:

Statig rechtop. Rechte rug, kin omhoog.

(STAMPVOET DRIFTIG)

Koningin-moeder! Koningin-moeder, wilt U in de pas blijven?

AERNOUT: (DIE KONINGIN-MOEDER SPEELT)

Oh ... eh. jajaja ... Sorry hoor. Ik liep even aan wat leukers te denken.

OGTEROP:

Een koningin-moeder denkt alleen aan haar koningin-kind! Dat gaat trouwen! ...

HILDEBRAND:

Precies!! (BEMOEIZIEK)

AERNOUT:

Mag Hildebrand het niet even overnemen, ambtenaar Ogterop, dan ...

OGTEROP: (STAMPVOET WEER)

Nee, nee, nee! U is de koningin-moeder nu!

Geef hare hoogheid, die arm, mens Koffij.

Vooruit! (GEÏRRITEERD)

Wij beginnen weer helemaal van voren af aan achteraan in de zaal!

(KINDEREN GRAAIEN KONFETTI BIJEEN. IEDEREEN LOOPT TERUG)

AERNOUT: (ONDER TERUGLOPEN)

Ik heb niet eens een klein kroontje, om me beter in te kunnen leven. Kan Hildebrand niet even mij waarnemen, zodat ik ...

OGTEROP:

Nee, nee, nee. En nu moet er ernstig en serieus gerepeteerd worden, want morgen is de bruiloft en als we niet goed repeteren, wordt het een Johanboel!

AERNOUT:

Een wat?

OGTEROP:

Een Johanboel. Mallenwerk! Johanboerefluitjes! Fee Troetel en Fee Snoertje, vergeving, vergeving!

Maar wij moeten helaas nogmaals ...

SNOERTJE: (VROLIJK)

Ach, malle Ogteropje. Wij vinden het enig.
Hoe was het ook weer? We beginnen met mijn
linkerbeen?

TROETEL: (ONGEDULDIG)

Jaha.

SNOERTJE:

Ik vergeet het steeds weer en ik ga toch
van bruiloft tot bruiloft, mag ik wel zeggen.

TROETEL: (HATELIJK)

Je bent ook zeshonderd jaar ouder dan ik.

SNOERTJE: (VERONTWAARDIGD)

Oh! Vierhonderd hoogstens!

OGTEROP: (ATTENTIE VRAGEND)

Het orgel speelt. Het orgel speelt weer ...
De koningin-moeder doet de eerste stap ...
en leidt haar dochter naar voren ... Mens
Koffij! Ik zeg: de koningin-moeder doet de
éérste stap!

AERNOUT: (VERSCHRIKT EERSTE STAP DOEND)

Oh ... oh ja.

MADELEIN: (SOUFFLEERT HAASTIG)

Andere been, mens Koffij.

OGTEROP: (SMIJT FLAMBARD OP GROND. STAMPT
EROP)

Foutief, foutief, foutief! Het linkerbeen
en koninklijk schrijden!
Met een tréd, niet met een stáp!

MADELEIN: (INTERRUMPEERT)

Ogterop, waar is mijn moeder eigenlijk zélf?

OGTEROP: (ONMIDDELLIJK BELEEFD)

Die praat op dit ogenblik met zijne hoogheid
koning Mink van Morpuys, hoogheid.
Hij is net gearriveerd ...

MADELEIN:

Koning Mink??? Oh, waarom heb je dat niet
gezegd? (SNELT WEG)

Koning Mink, wat enig. Sorry hoor, tante
Troetel en tante Snoertje ...

(EVEN NAAR HUN TOE, AF)

OGTEROP: (RAMPZALIG)

Hoogheid, hoogheid, de bruiloft, denk toch
aan ...

SNOERTJE:

Ach, laat haar toch, Ogteropje. We oefenen
wel met een proefbruid. Vooruit ...

(TREKT HILDEBRAND IN STOET)

U bent de bruid. Wat een enig dik mens,
Troetel. Jammer, dat hij geen fee is ...

OGTEROP:

Excellent! Bruid Brom, U reikt de bruidegom
de arm en als de bruidegom het linkerbeen
verplaatst, verplaatst U het Uwe ook!

Blij en tóch beschaafd!
Muziek graag, muziek!

(OPNIEUW ORGEL)

SNOERTJE:

Ah, die muziek ... Ik ben stapel op bruilofts-
muziek.

Hoe was de tekst ook weer, Troetel.

Iets met sneeuw.

TROETEL: (ONDERTUSSEN AL ZINGEND OVER
ORGEL ...)

TROETEL: De sneeuw ligt over de velden

SAMEN: De paardjes lopen in draf

OGTEROP: Er is een bruiloft op handen
Wij halen de bruigom af ...
(EN OPNIEUW)

OGTEROP: (DWARS DOOR HET REPEAT COUPLET
HEEN)

In de pas. In de pas blijven bruid Brom.

Foutief, foutief, foutief.

Kin omhoog, gelijke tred.

CUT:

(TIJDENS BOVENSTAAND COUPLET SNIJ-
DEN WE NAAR EEN RAAM, WAARDOOR
IN MED. GUURT NAAR BINNEN GLUURT.
EEN DREIGENDE CELLO-PARTIJ KOMT
DWARS DOOR MUZIEK EN FADET WEER
UIT)

ZAAL BIJ INGANG. 7 GANGEN.

GANG. JONGEN 1: de kamers van de linkervleugel zijn al
helemaal vol!

VAN WENTELTRAP. JONGEN 2: de toren aan de zuidkant staat van bruilofts-
gasten bol!

GANG MEISJE 3: de keuken is één wanhoop en de koks zijn
horendol!

OP LADDER LIDW.: want iedereen is tuk op jong geluk

OM LADDER ALLEN: er trouwen er maar twee
maar jeminee, wat wordt het druk!

GANG GROEPJE: de tafels in de eetzaal staan daar lang en
wit en fraai

INGANG MEISJE 2: herauten met trompetten maken vreselijk la-
waai

MEISJE 3: lakeien in de kelders spuiten slagroom op
de vlaai

VENSTER GROEPJE: de paarden staan te trappelen in de stal

OPEN RUIMTE ALLEN: er trouwen er maar twee
maar jeminee, het geeft een knal!

KOMT VAN TRAPLEER LIDW.: er wappert al een vlag van elke toren
ze halen alle zwerfers uit het stro
en geven hun een maal als nooit tevoren

MEISJE: de gouwe vork, die krijgen ze kado!

BIJ VENSTER JONGENS1: de koetsen op het binnenplein die glimmen
als de nacht

JONGEN 2: er zwemmen extra zwanen buiten - rondom in
de gracht

JONGEN 3: de schildwacht bij de slotbrug staat in vol
ornaat op wacht

LIDW.: de duiven op het dak zijn van hun stuk

OPEN RUIMTE ZAAL ALLEN: er trouwen er maar twee
maar jeminee wat wordt het druk!
(LIDW. IS AAN SPINETJE GAAN ZITTEN,
MEISJES MET ZWABBERS EN EMMERS
DANSEN à LA HOFBAL.
B STUK NU INSTRUMENTAAL. SOORT
DANS PANTOMIME MET ALLERLEI BEZIG-
HEDEN, ZOALS AANDRAGEN, BINNEN-
BRENGEN CADEAU'S, VERSJOUWEN,
SCHOONMAKEN.)

2 JONGENS: dozen vol geschenken voor de bruidegom en
bruid

ALLEN: er stoppen sjieke dames en ze stappen stra-
lend uit
en dansen in de ridderzaal op luit, schal-
mei en fluit

LIDW.: want iedereen is tuk op jong geluk

CODA:

er trouwen er maar twee, maar jeminee

ALLEN: maar jeminee
wat is het druk!

(HIER IS INGANG IN IEDER GEVAL
BUITEN BEELD)

(GRONDGEDACHTE: IN HOEKEN PALEIS
IS BEZIGHEID.
ER SJOUWEN KINDEREN KADO'S BINNEN.
ER HANGEN TWEE KINDEREN EEN BAN-
NIER OP.
ER STAAN TWEE KINDEREN OP TRAP-
LEER SLINGER VAST TE MAKEN OF
'T WOORD 'HULDE'.
LIDW. SLAAT BIJ 'TUK' BIJV. OP
DUIM.
GROEPJE KOMT MET HALF UITGEVOU-
WEN VERSE DAMASTEN TAFELLAKENS,
ANDEREN MET ARMEN VOL LUCHTERS,
WEER ANDERE POETSEN KOPER.
ENKEL KIND ZIT IN KONIJN EN STAART
NAAR BUITEN. TUSSENSTUK MET LIDW.)

(OVER UITKLANK LAATSTE TOON MU-
ZIEK)

STEM GRUIZEL:

Laat me door! Ga weg! Ga weg!

(WE ZWENKEN OPZIJ)

(IN DEUR STAAT UITDAGEND ROND-
KIJKEND GRUIZEL GRUIS, GROTESK
GEKLEED IN WAT HIJZELF SJIEK EN
WAARDIG ACHT: EEN TE LANGE TE
WIJDE MANTEL, MET BONT, EEN HOED
MET PLUIM (OVER PUNTMUTS HEEN)
EN IN ZIJN ARM EEN BROK STEEN IN
EEN VUILE LAP GEWIKKELD.
HIJ HOUDT DEZE OMKLEMD ALS KOST-
BAARHEID.
HIJ KIJKT NAAR ROERLOZE SCHILD-
WACHTEN)

GRUIZEL:

Ga weg! Opzij! Ik ben Gruizel van Gruis.
Hooggeacht! IK ga, waar ik wil ... Waar ik
wil, ga ik.
Gruizel van Gruis. Gruizel VAN Gruis!

LIDW.: (LIDW. LOOPT OP HEM TOE, VERRAST)
Gruizel, wat aardig, dat je ook gekomen
bent!

GRUIZEL: (TEVREDEN)

Ik mág, jurk. Ik ben hóóg. Hóóg. Haha.
(ZIET MADELEIN. VALT UIT. STEEN
WEGHOUDEND)

Ga weg! Ga weg! Je mag niet kijken! Je mag
niet zien!

LIDW.:

Oh, Gruizel heeft, geloof ik, een kado. U
moet maar liever ...

MADELEIN:

Jaja. Ik ga al ... Goedemorgen, Gruizel.

GRUIZEL: (STRIJDLUSTIG KORRIGEREND)

Niet Gruizel! Hooggeacht! Hooggeacht, kroon!
(LOOPT GRINNIKENEED HAL IN)

Waar is m'n bed?

(HILDEBRAND KOMT NET PUFFEND AAN-
LOPEN)

LIDW.:

Je bed? ... Eh ... Hildebrand, kun jij
Gruizel Gruis even naar zijn kamer brengen?

HILDEBRAND:

Pfff, ik ga niet meer naar binnen in die
trouwzaal, voor je 't weet, ben je ...
watte Gruizel Gruis? Een kamer?

LIDW.:

Ja, een eigen kamer! Zoals alle speciale
gasten!

GRUIZEL: (LEEDVERMAAK. SPRINGEND)

Haha! Hooggeacht, broek! Hooggeacht! Waar
is m'n bed!

(HINKELT OP TEGELVLOER)

HILDEBRAND:

Is HIJ dan uitgenodigd?

LIDW.:

Ja, waarom niet?

GRUIZEL: (NOG UITDAGENDER)

Ze zegt het. Waarom niet? Haha. Waarom niet,
broek?

HILDEBRAND:

Nou, ahum, vooruit dan maar. Die kant op ...
zal ik dat eh ... zal ik die steen dragen?

GRUIZEL: (KRIJST BOOS)

Neee ... Ik draag het. Je mag het niet zien.
Steekneus! Muts!

(LOOPT VERGENOEGD GIECHELEND WEG
MET HILDEBRAND.

REST KIJKT HEM NA EN PROEST)

LIDW.:

(BIJ POORT. HEKTOR EN BAREND SJOU-
WEN TAPIJT BINNEN EN DOOS)

Ach, wat is hij trots, dat hij speciale
gast is, met zijn kado ...

Ik ben benieuwd, wat het ... eh ... voor-
zichtig, voorzichtig, misschien is het
breekbaar. (DOELT OP DOOS BAREND)

BAREND:

Nee, allebei vliegende tapijten. De prinses
heeft nou al vijf vliegende tapijten voor
d'r trouwen gekregen.

HEKTOR:

Da's nog niks vergeleken bij die 20 harpen.
En zwaarden, die hebben ze ook veel gekregen.

MEISJE:

Harpen!

Maar een goeie tomatensnijder, ho maar!

MEISJE:

En theedoeken ook al niet!!!

MEISJE:

Niks voor het huishouden.

LIDW.:

Een prinses heeft toch geen huishouden.

MADELEIN: (UIT GALERIJ KOMEND)

O ja, reken maar. Ik kook en ik veeg.

LIDW.:

Oh, dag hoogheid.

MADELEIN:

Ik ga appelbollen leren bakken en ik ga zijn heldendaden borduren in een lang wandkleed ...
Zeg, weet je wie er binnen zit, bij moeder?

LIDW.: (NIEUWSGIERIG, LOOPT MEE)

Nee?

MADELEIN:

Koning Mink. Van Morpuys!

LIDW.:

Koning Mink, die in het theelicht woont bij reus Gondolf?

MADELEIN:

Ja. En hij doet morgen onze trouwerij. Hij leidt de plechtigheid!
Net als bij Gonda en Gondolf.

LIDW.:

Ach, wat aardig. Wat leuk voor koning Mink zelf. Hij is zo alleen, altijd ... denk ik.

MADELEIN:

Ja. Moeder is dol op hem. Al is hij eigenlijk geen echte koning.

LIDW.:

Geen echte koning?

MADELEIN:

Nee, hij heeft immers geen land.

LIDW.:

Maar dat is hij toch kwijtgeraakt!
Morpuys heette 't.

MADELEIN:

Ja ... dat zegt hij ...

LIDW.:

Nou ... zoiets zeg je toch niet zomaar?
Als hij zegt, dat hij zijn land kwijtgeraakt is, dan ...

MADELEIN:

Ja, dat zou je dan denken, maar ... niemand heeft dat land van hem ooit gezien ...

LIDW.:
Morpuys?

MADELEIN: (SCHUDDT HOOFD)
Niemand heeft er eigenlijk ooit van gehoord!

CUT:

(GUURT VAN GRASP STAAT IN DE GANG
BIJ EEN VENSTER, WAARDOOR HIJ
BINNENGEKOMEN ZOU KUNNEN ZIJN.
HIJ LAAT EEN VOORHANG TERUGVALLEN,
WAARLANGS HIJ IN ANDERE RUIMTE
GEGLUURD HEEFT ...
HIJ DOET EEN STAP TERUG, MAAKT
EEN GEBAAAR ... EN FADET OVER IN ...
OGTEROP.
HIJ GRINNIKT EVEN, KIJKT DAN KOEL
OM ZICH HEEN, DENKT Vliegensvlug
OVER IETS EN BEENT WEG)

HET VERTREK VAN DE KONINGIN.
 (THEETIJD. BERTRAM, DE KONINGIN
 EN KONING MINK.
 EEN LAKEI SCHENKT IN UIT EEN ZIL-
 VEREN THEEKAN)

KONINGIN:

Wij zijn verheugd, dat U morgen de plechtig-
 heid wilt leiden, koning Mink.
 Het is tegenwoordig zo moeilijk, om een
 kollega-regeerder te vinden, die zich voor
 zoiets vrij kan maken.

MINK:

Graag gedaan, mevrouw. Maar teveel eer,
 voor een oude koning, zonder eigen land.

KONINGIN:

Het verheugt ons zeer. Ik wist waarachtig
 niet, een beter vorst te bedenken.
 Mens Bertram heeft bijzonder goede gedachten
 en ideeën.

BERTRAM:

Is Uw land werkelijk verdwenen, hoogheid?
 Uw eigen land?

KONINGIN:

Mens Biërenbroodspot is nieuw in deze streken,
 hoogheid Mink. Hij kent Uw droevig verhaal
 helaas niet ... Jawel, mens Biërenbroodspot.
 De geschiedenis van hoogheid Mink is uit-
 zonderlijk droevig, maar het lijkt ons niet
 een verhaal, dat wij NU moeten oprakelen
 op een blijde vooravond van een vreugdevolle
 dag, morgen ...

(BERTRAM HEEFT HAASTIG GEBAARD,
 DAT ZE GELIJK HEEFT EN DAT HIJ
 HET NIET ZO BEDOELDE)

MINK:

Volkomen juist, mevrouw. Vergeet het, ver-
 geet het mens.
 Niet de moeite van het peinzen ... Ik moet
 nog met de bruijom zelf kennismaken, mevrouw,
 waar is de koninklijke snoeshaan?

KONINGIN:

Prins Tor ... eh ... mens Bertram?

BERTRAM:

Prins Tor heeft prins Roelof en wolvin
 Geurtje weggebracht tot bij de grens van
 Bontubal, hoogheid.
 Zij trouwen overmorgen. Daarom kan prins
 Roelof morgen ook niet op de bruiloft zijn.
 Maar prins Tor kan ieder moment ...

KONINGIN: (IS OPGESTAAN)

Dan zouden wij U willen verzoeken, om zijne
 hoogheid Mink naar zijn statievertrek te
 brengen.

BERTRAM: (KNIKT BELEEFD. MINK IS OPGESTAAN)

MINK:

Ik zal U mijn verhaal vertellen, als U dat
 wilt. Als U mij naar mijn kamer brengt ...

BERTRAM:Graag.

GRUIZEL'S KAMER.

(GRUIZEL STAAT OP ZIJN HEMELBED TE DANSEN, TERWIJL HILDEBRAND PERPLEX BIJ DEUR STAAT MET SLEUTELS EN SJIEKE LAMPETKAN)

HILDEBRAND:

Nou, moet je nog wat hebben ...?

GRUIZEL:

Ik héb broek! Hooggeacht ben ik, broek! Haha.

HILDEBRAND:

(DRAAIT ZICH OM, BELEDIGD NAAR DEUR)

Jaja, doe maar wat kalm aan op dat bed.

GRUIZEL:

Mijn bed! Mijn bed! Gezicht!

HILDEBRAND:

(LAMPETKAN EVEN OPHOUDEND)

Dus water hoef je niet te hebben ... en ... de maaltijd is over twee uur in de kleine feestzaal.

GRUIZEL:

Feest ... feest! Hahahahaha.

(DANST. LAAT ZICH VALLEN)

HILDEBRAND:

(KOMT ABRUPT TERUG)

Wat heb je nou in die ouwe dweil verpakt?

GRUIZEL: (DUIKT OP STEEN)

Afblijven! Ga weg, Aag! Nieuwsgierige neus! Muts! Koekbroek!

(HILDEBRAND DRUIPT AF)

GRUIZEL:

Hooggeacht ... hahaha ... hoog ... hooggeachte ... (STAAT ZWIJGEND TE SPRINGEN OP BED. HOUDT PLOTS OP, ALS HIJ IETS HOORT)

MUZIEK

(UIT EEN ANDER DEURTJE STAPT ... DE VALSE OGTEROP.

OGTEROP: OGTEROP KIJKT HEM HAUTAIN AAN ... MEET HEM ...

Wat komt U doen?

TOR: (KOMT BINNENPLEINTJE OPLOPEN, DUIDELIJK TERUG VAN LANGE RIT.
BAREND SJOUWT ZADEL.
TOR GEEFT HEM OOK ZIJN MANTEL)
Dank je wel, mens Barendje. Is de prinses op haar kamer?

BAREND:
Ja, maar daar mag U niet naar toe, hoor.
Orders van de koningin.

TOR: (STAART NAAR BOVEN. STAAT STIL.
STAART)
Nee, dat is waar.
Nog één dag ziek van verlangen.

BAREND:
Nou, ik zou ook maar uitkijken, want er zijn vanmorgen twee petemoeien gekomen, feeën, die bij haar wieg wensen hebben gedaan.
Nou, die staan te trappelen, om je te zoenen en te betuttelen ...
(DOET ZE NA)
Oh, wat enig ...

TOR:
Oh nee ...

BAREND:
Ik ben ook al een keer gezoend.

TOR:
Afschuwelijk.

(AERNOUT+HILDEBRAND SNELLEN NAAR
BUITEN MET LUIT EN FLUIT)

AERNOUT:
Haha ... jajaja! Hier zijn wij. Muziek voor onder het balkon.
U vraagt, wij tokkelen!

HILDEBRAND:
De laatste dag. Nu kan het nog. Morgen bent U ermee getrouwd ...

AERNOUT:
En de lol is eraf!

TOR:
Een serenade? Nu? Ik ben een beetje uitgeput.

AERNOUT:
Ze staat aan het raam en ze verwacht wat!?
Dukaat per couplet.

TOR:
Werkelijk? Bedoel je, dat ze me ziet?

HILDEBRAND:
½ dukaat voor elke herhaling.

AERNOUT: (PORT VROLIJK HILDEBRAND)
Haha!

TOR: (PATHETISCH)
Madelein!

HILDEBRAND:
(BEDRIJVIG)
Aha. Hij begint al.

TOR:
Madelein, mijn hart klopt in mijn keel!

HILDEBRAND:
Dat liedje ken ik niet.

TOR:
Ziek van verlangen, ziek van liefde, ben ik!

HILDEBRAND:
Asie 't fluit, weet ik het misschien.

(AERNOUT IS AL BEGONNEN MET INTRO)

TOR:
Madelein! Luister!

AERNOUT+ HILDEBRAND:
Oewa, oewaoewa

LIEDJE: HET BLOED BONST IN MIJN SLAPEN.
(H. Geelen/J. Stokkermans)

TOR: het bloed bonst in mijn slapen
mijn hart klopt in mijn keel
mijn knieën knikken als ik denk
dat ik uw haren streel
zo bitter zijn mijn pijnen
bij ied're koele blik
ondanks de medicijnen
die ik daartegen slik

AERNOUT+HIL-
DEBRAND: oewa oewawawa
oewa oewawawa

TOR: en is er dan geen doctor
die mij van u geneest
het kuiltje in uw wangen
dat kwelt mij nog het meest
niets kan mijn druk verhogen
als 't kuiltje in uw kin
of 't vlekje bij uw ogen
dat ik zo teer bemin!

en is er dan geen doktor
die mij van u geneest
gij die mij innig liefhebt
en mijn gedichten leest

moet ik tot morgen lijden
die nu al niet meer kan
mijn lief, kom aan mijn zijde
heb meelij met uw man

AERNOUT+HIL-
DEBRAND: oewa oewawawa
oewa oewawawa

(OGTEROP (DE VALSE) STAAT KOEL
AAN VOETENEIND HEMELBED.
GRUIZEL STAAT OP BED, MAAKT ONZE-
KER SPRONGETJE)

OGTEROP:
Wat doet U hier?

GRUIZEL:
Wat vraag je, knie?

OGTEROP:
Ik vraag, wat U hier komt doen? In dit pa-
leis ... Gruis.

GRUIZEL:
Hooggeachte Gruis, kous. Hooggeacht! Van
Gruis! (SPRINGT WEER ENTHOUSIAST)

OGTEROP: (STEMVERHEFFING)
Wilt U niet zo onfatsoenlijk springen en
bonzen.
En wilt U mij antwoorden op mijn vraag.

GRUIZEL:
Wat wil je, knie?

OGTEROP:
Wie heeft U hier binnengelaten in het paleis?

GRUIZEL: (GRAUWT)
Je praat niet duur genoeg, sjieke broek.
Ik ben gast, hooggeachte gast!

OGTEROP:
Gast! Hoe komt U er bij! ... Hoe haalt U
het in Uw hoofdje. Wilt U onmiddellijk weer
weggaan. Weg, weg, weg.

GRUIZEL:
Ik ben Van Gruis. Hooggeacht! Geacht!

OGTEROP:
Haha. Geacht ... hóóg nog wel. Ik weet niet,
wie U dat heeft wijs gemaakt, domme dwerg ...
Wilt U vlug oprassen, wegtuimelen en niet
langer binnen deze vier muren blijven hans-
worsten ... Vort, vort, vort ...

GRUIZEL: (EERST VERBIJSTERD, DAN VOGEL-
KREET UITSTOTEND)
Waaaaaaah. Sjieke broek, kale knie, kale
kous. Dunne broek. Ik wist het, ik wéét
het wel! Je deugt niet, waaa.

OGTEROP: (DWARS HIERDOORHEEN, KREGEL)
Jajajaja, ga nu maar, ga nu maar, hop, hop,
natuurlijk hoor jij hier niet ...
(WIJST OP KADO IN LAP)

En neem dat vieze ding van je mee! Ah bah,
ah bah. Hoe ...

(WAPPERT DE ARME DWERG MET VERNE-
DERENDE GEBARTJES DE DEUR UIT.
DE DWERG VERDWIJNT TIEREND EN
KRETEN UITSTOTEND IN DE GANG.

CUT:
OGTEROP KIJKT HEM NA. EEN GEMEEN
GLIMLACHJE, KRULT ZIJN MONDHOE-
KEN)

(BERTRAM EN MINK OP KAMER MINK.
EVT. ZELFDE VERTREK ALS DAT VAN
GRUIZEL, ANDERE REKWISIETEN)

(BERTRAM STAAT MIDDEN IN KAMER
MET ARMEN OVER ELKAAR.
MINK KIJKT BIJ RAAM UIT OVER
LANDSCHAP (BLAUW))

MINK:

Prachtig uitzicht, dat koren, die velden ...
Bambergen ...

BERTRAM: (KNIKT BEAMEND)

Mmmmm.

MINK:

Maar Morpuys is het niet ...

BERTRAM:

Morpuys ... Uw eigen land ... ja ...

MINK:

Morpuys had wijnhellingen en kleine riviertjes,
met krulletjes in het dal ... en koele en
prettige plekjes onder het groen.
Morpuys was zó groen, zó groen.

BERTRAM:

Maar nu is het weg, hè.

(MINK ZONDER ZICH OM TE DRAAIEN,
KNIKT)

Waar is het dan allemaal?

MINK: (KIJKT HEM AAN. EENVOUDIG)

... Ik weet het niet.

GRUIZEL: (ZINGT)

Ik ben Gruis
 Grijs is me huis
 Grauw is me kolenmijn
 M'n geld zal wel gestolen zijn
 Ik ben Gruis
 Arm als een luis
 (STAAT STIL. WE ZWENKEN. VOOR HEM
 STAAT ... GUURT)

GUURT:

Goeiedag ... dwerg!

GRUIZEL: (KNIJPT OOGJES DICHT, LANGZAAM)

Guurt van Grassssp!

GUURT:

Wel? Niet te gast? Op de bruiloft binnen?

GRUIZEL: (OMKLEMT CADEAU)

Ga van mijn weggetje, Guurt ...

GUURT:

Waarom ben je niet te gast? Als ik vragen mag?
 Ik zag je binnengaan, als een heer!

GRUIZEL: (SPRINGT OPEENS RAZEND OP EN NEER)

Van m'n weggetje, van m'n weggetje. Broek!
 Uil! Van mijn weggetje!

GUURT:

Hahahahaha ... Te min! Te laag geacht! Dat
 was een vergissing, dat jij binnen mocht, hè?
 Geen plaats voor Gruizels, hè? Hahahahah ...
 hahahahaha ... Hier jij, wacht!

(GRIJPT GRUIZEL, DIE LANGS HEM WIL,
 BIJ STROT, TILT HEM HOOG BIJ EIGEN
 GEZICHT OP AAN KLEREN)

Laat je dat zomaar langs je kouwe kleertjes
 gaan?
 Gruizel Gruis van het Elvenbochtje? Laat die
 dat dan gebeuren??? Dat ze hem te min vinden?

GRUIZEL:

Je mond stinkt ...

GUURT:

Laat je over je lopen, als een kleine hagedis?
 Wat vroegen ze? Zeiden ze: wat kom je doen?
 Haha. Vroegen ze soms: Wat doe jij hier,
 dwerg? En wat zeiden ze van je cadeau?

(ZIET HOE GRUIZELS GEZICHT BETREKT.)

Hahahahaha ...

(LAAT HEM LOS) (DAN FEL)

Ik heb een goeie grap voor jou, Gruizel Gruis.
 Een bruiloftsgrap en een geheimpje tussen ons.
 Hahahahaha ... een bruidsgeschenk ...

GRUIZEL: (OMKLEMT STEEN, MET BLIK ERNAAR)

Ik had er een ...

GUURT: (LACHT)

Jajajajaja, jij had een geschenk ... En? Vonden
 ze 't mooi? Waren ze er blij mee. Zeiden ze
 'welbedankt'?

GRUIZEL: (SCHREEUWT ABRUPT, RAZEND)

Gruizel Gruis! Laaggeacht, laaggeacht, laag-
 geacht!

VERTREK MADELEIN.
 DE FEEËN KOMEN TERUG VAN VENSTER
 MET MADELEIN. BUITEN KLINKEN LAAT-
 STE AKKOORDEN LUIT EN FLUIT VAN
 SERENADE)

SNOERTJE:

Wat een enige jongen trouw je morgen, Made-
 leintje. En zo groot. Van postuur dan.
 Dat komt altijd van pas.
 Had jij dat gewenst bij haar wieg, Troeteltje?

TROETEL:

Welnee, zoiets wens ik niet. Wat wenste ik
 ook weer?
 Was het niet helder verstand en honderd jaar
 worden?

SNOERTJE:

Nee, dat heb ik gedaan. Jij hebt haar wel
 geluk in de liefde gewenst.
 Dat heb ik nog gehoord. Daar was ik toen
 boos over, want dat wou IK net wensen.

TROETEL:

Ach, welnee, je vergist je. Zoiets wens ik
 nooit bij een geboorte. Dat wens ik pas op
 de bruiloft.

SNOERTJE:

Nou, IK weet nog, dat MIJN laatste wens in
 ieder geval is geweest, dat het kind haar
 oren kon bewegen.

MADELEIN:

Tantes, maak nou niet ruzie ... Ik kan mijn
 oren trouwens niet bewegen. Kan ik dat?

SNOERTJE:

Wis en zeker, als ik dat gewenst heb bij je
 wieg.

TROETEL:

Je weet het niet, je weet het niet meer.

SNOERTJE:

Ik ben gediplomeerd fee!

TROETEL:

Maar met een hoofd als een zeef!

MADELEIN:

Tantes, tantes, wat hindert het nou, wie wat
 gewenst heeft en Tor komt dadelijk.

SNOERTJE+TROETEL:

Wat hindert dat? Wat hindert dat? Dat hin-
 dert heel veel! Alles!

MADELEIN:

Tor komt naar boven. Ik had hem laten ont-
 bieden.

TROETEL:

Wat ik wens, komt altijd uit!

MADELEIN:

Tantes, tantes, Tor komt, Tor komt!

SNOERTJE:

Ik wens al zevenhonderd jaar, zonder één klacht, hè?

TROETEL:

Ach, wat ... Je wenst maar wat en je weet niet meer, wat je wenst. Wat? Wat? Haha.
 (BEIDE FEEËN HOUDEN HAASTIG OP EN FRUMMELEN AAN HUN HAAR, TERWIJL ZE NAAR BEDEESDE TOR KIJKEN, DIE GEKLOPT HEEFT.
 MADELEIN IS ACHTER VOORHANG WEG-GEGLIPT, MET SLUIER OF WAAIER VOOR GEZICHT)

LIDW.: (LID. BIJ INGANG PALEIS)

Ben je daar weer, Gruizel? Je holt ook maar in en uit hier? Hoe is je kamer?

GRUIZEL: (SJOUWT SPIEGEL IN ZWARTE DOEK)

Héhé ... Ga opzij, jurk ...

LIDW.:

Wat heb je toch allemaal bij je?

GRUIZEL:

Je neus is te lang! Aag!

LIDW.:

Nou, je hoeft het mij niet te vertellen, hoor.

KIND:

Heeft hij weer een ander cadeau?

KIND:

Hij heeft nogal wat bij zich voor de prinses.

LIDW.:

Ja ... (STAART GRUIZEL NA)

OGTEROP (DE ECHTE):

(KOMT GRUIZEL TEGEN ERGENS IN GANG)

Haha. Daar hebben wij onze Gruizel Gruis.
Hoe maakt U 't?

GRUIZEL: (ALS KAT DIE HAREN OVEREIND ZET)

Wraaaaaaaah ... Ga weg, ga weg. Broek.

OGTEROP:

Maar, Gruis, wat is de troebel?
Wat is de troebel, brave Gruis!

GRUIZEL:

Ga uit m'n weggetje. Waar is de kroonjurk?
Waar is de mooie kroon?

OGTEROP:

Oh, de prinses? De prinses is op haar kamer.

GRUIZEL: (LOOPT LANGS OGTEROP, GEMELIJK
MURMELEND)

Laaggeacht ... haha ... laaggeacht ...

(BERTRAM PRAAT MET KONING MINK)

MINK:

Het was op een koude dag, toen de moerassen van Morpuys geel en dampig waren. Dat is ... dat was altijd een slecht teken. Zorgen en kommer in de sfeer ... U begrijpt dat beter dan ik ...

BERTRAM:

Jaja ... (SCHRAAPT KEEL)

MINK:

Er klopte een bode aan bij mijn kamer
(ER WORDT GEKLOPT)
Wie is dat?

BERTRAM:

Mag ik 'binnen' roepen? Binnen!

HILDEBRAND:

Koekoek .. (HOOFD OM DEUR)
DUWT DEUR OPEN. STAAT DAAR MET AER-
NOUT MET BLOEMSTUK)
Bloemstuk voor de voorname gast. Goedemiddag,
koning Mink.

MINK:

Goedemiddag, mens Brom en mens Koffij.

BERTRAM:

Kom binnen, jongens. Koning Mink vertelt ons, hoe hij zijn land eigenlijk kwijt is geraakt. Hij is net begonnen.
(HILDEBRAND EN AERNOUT GAAN OP
DEKENKIST ZITTEN)

MINK:

Er wordt geklopt.

HILDEBRAND:

(KIJKT OM)
Geklopt? Nee, hoor.

BERTRAM:

Nee, ssstt. Vroeger, in het paleis van koning Mink. Op de deur van zijn kamer.

MINK:

... Op een kwade dag.
Het was een bode.

HILDEBRAND:

Een wat?

BERTRAM: (EEN BEETJE ONGEDULDIG)

Een bode! Een boodschapper. Een gezant.

MINK:

Juist ... Hij had een geschenk voor mij - zei hij - maar hij wist niet van wie ... Hij vertelde mij niet een naam ... Ik vroeg hem, wie de goede gever was ... maar hij zei niet een naam ...

BERTRAM:

Wat was het geschenk?

MINK:

Het zat in een zwarte doek. Mooi, vreemd stevig doek ... Ik had nog niet zulk eigenaardig zwart gezien ... Er zat een spiegel in.

BERTRAM:

'n Spiegel ...

MINK:

Ja ...

Ik vroeg opnieuw, wie de goede gever was ... Maar de bode zei mij niet een naam ...

BERTRAM:

Dat vond U niet vreemd ...

MINK:

Vreemd? Ja ... Gek? Neee. Merkwaardig? Misschien.

HILDEBRAND:

Wat was het voor een spiegel?

MINK:

Eerst dacht ik, dat het niets bijzonders was, maar toen hij uit het doek gewikkeld was en ik er inkeek ...

AERNOUT:

Was het zo'n bolle, of zo'n holle spiegel. Leuk zijn die. Haha.

Heb je zo'n grote neus en zo'n rare bolle oele-oele-oele ...

(BLIKKEN DOEN HEM ZWIJGEN)

BERTRAM: (ERNSTIG)

Wat zag U in de spiegel? ...

MINK: (EENVOUDIG, NA BLIK OP BERTRAM)

... Niets.

BERTRAM:

Niets? Niets bijzonders?

MINK: (KIJKT HUN AAN)

Dat nou niet precies ... Ik zag het vertrek ... het raam achter me ... het landschap buiten, toen ik het wat hoger hield ... en de wolken boven het land, en de gele dampen van het moeras ... een eenzame vogel. En binnen zag ik de muren ... en ... de stoel, waar ik op zat ...

(IEDER KNIKT VERBAASD)

... maar ik was er niet ...

(STILTE)

(DAN WORDT ER GEKLOPT)

CUT:

TOR: (TOR STEEKT HOOFD OM DEUR)

Oehoe! Mag ik me hier verstoppen.

Er zitten twee feeën achter me aan.

MADELEIN: (RIJST OP UIT STOEL. LAKEI STAAT
BIJ HAAR.
GRUIZEL LIGT GEKNIELD MET GESCHENK
IN ZWARTE DOEK)

Voor mij? Oh! ... Sta toch op, Gruizel ...
Oh, wat vreselijk lief en aardig van je ...
Wat is het?

GRUIZEL: (SCHEEF GRIJNSJE)
Ik weet het niet, kroon ... Het is een ge-
heim ... Heheheh.
Het is om te lachen...

MADELEIN:
Is het jouw geschenk?

GRUIZEL:
Je zegt het ... en je zegt het niet. Het is
van iemand, die wil lachen ... hahah.
Ga weg , broek. (TEGEN LAKEI)

MADELEIN: (DE LAKEI WANDELT WEG)
Mmmmm?

MADELEIN:
Het is groot, zeg ... Wat kan het zijn ...

GRUIZEL: (ONTWIJKEND)
Het is er en het is er niet ... zegt het lied ...

MADELEIN:
Het lied?

GRUIZEL: (GEEFT 'T)
Ja ... (ZINGT)

hou 't in de hand
hang 't aan de wand
alles wat je ziet
aan de andre kant
is er - is er niet ...
(GRINNIKT)

Hehe
... zegt het lied.

MADELEIN: (VERWARD, UITPAKKEND ...)
Is er? ... is er niet ...? Aan de wand? ...
Een spiegel ...
(HAALT OVALE SPIEGEL ERUIT)

VERTREK KONING MINK.BERTRAM:

U bedoelt, dat alles in die spiegel hetzelfde was, gewoon zoals in elke spiegel alles weerspiegelt, weerkaatst wordt ... behalve U? ...

TOR: (HOOFDSCHUDDEND EN KNIKKEND)

Ai, ai. Het bestaat. Ik ken het van mijn cursus bij Truuk.

BERTRAM:

Maar goed, goed ... U ontbrak ... wat gebeurde er toen?

MINK:

Het was allemaal een kwestie van ... een seconde ... eigenlijk ... Ik keek ... en toen werd de spiegel-voor-mij-zwart ... en mijn linkerhand was mijn rechterhand ...

BERTRAM:

Mm?

MINK:

Mijn rechterhand was mijn linkerhand ... Mijn ringen aan mijn rechterhand zaten op eens links ... Ik was omgekeerd. Ik bracht mijn hand naar mijn linkeroor, waar het altijd jeukt. Maar het was mijn rechterhand, die mijn rechteroor krabde ...

BERTRAM:

U was weerspiegeld!!!

TOR:

En verder!?

MINK: (VRIJ TOONLOOS EIGENLIJK)

Ik zat niet meer in mijn paleis ... in Morpuys. Morpuys was ook weg ... het raam, het land, de lucht, de bode, de stoel ... Ik zat op een rots in een kale landstreek ... er woei een koude, hoge, piepende wind ...

BERTRAM:

Vreemd ... En kwam er niemand? ...

MINK:

Ik liet de spiegel uit mijn handen vallen. Hij brak in splinters ... Hij loste op in het niets ... Zwart gruis, dat niets werd ... Ik ging lopen ... Ik liep heel ver, heel lang ... En waar ik kwam, waren inderdaad personen ... Maar niemand wist, waar Morpuys was ... Of waar het lag ... Niemand wist wat Morpuys was.

TOR:

Mijn vader heeft mij inderdaad wel eens verteld, over U. Hij waardeert U zeer. Als persoon ... koninklijke man ... maar Morpuys kent hij ook niet.

MINK:

Niemand kent Morpuys.

BERTRAM: (PEINST)

Het lijkt op iets ... het lijkt op het ver-
geetboek.

Zoals jij ooit vergeten bent, Tor. Niemand
kende je ... je eigen vader niet!

TOR:

Afschuwelijk!

BERTRAM:

Precies. Zo is het met Morpuys ook gegaan.
Niemand kende Morpuys meer ...

HILDEBRAND:

(HEEFT ADEMLOOS GELUISTERD)

Curieus! Curieus, dat je over spiegels
praat. Dat U over spiegels praat, bedoel
ik ... haha ...

(ANDEREN KIJKEN HEM AAN)

Gruizel Gruis liep net door de gang met
een groot zwart ding. Iets met een zwarte
doek eromheen. Ovaal.

Ik zei: ah, Gruizeltje, ga je eindelijk een
nuttig huwelijksgeschenk geven?

Een spiegel, wed ik. En hij lachte ...!

Nou ja. Het is niks bijzonders.

Ik zeg maar, curieus dat jullie ...

BERTRAM: (OVEREIND RIJZEND)

Waaaaaat. En dat zeg jij nu pas? Waar ging
ie heen?!!!!

HILDEBRAND:

(ONTHUTST)

Naar Madelein ...

BERTRAM:

Tor, kom mee!

(FEE TROETEL EN FEE SNOERTJE LO-
PEN DOOR DE GANG MET GRUIZEL TUS-
SEN HEN IN. HEBBEN HEM KRAAIEND
BIJ JASJE VAST)

SNOERTJE: (VROLIJK JUICHEND)

Jajajajaaaaaa ... Gruizel Gruis, zolang
niet gezien. Oh, niets veranderd. Hoe is
het in het woud?

Hoe is het in het Elvenbochtje?

GRUIZEL:

Laat me los, Snoer. Laat me los!

TROETEL:

Ik wist niet, dat je ook bij de gasten was.

GRUIZEL:

Ik ben laaggeacht, laaggeacht ben ik, Troetel.

SNOERTJE:

Welnee. Onzin. Dat denk jij altijd. Je hele
leven al. Dat niemand je aardig vindt.
O, kijk, daar is ambtenaar Ogterop. Wat enig,
wat enig, dat Gruizel ook Uw gast is,
ambtenaar Ogterop ik eh ...

(TUMULT DOET HAAR STOPPEN.
TOR EN BERTRAM. HILDEBRAND EN
AERNOOT)

TOR: (ALMAAR)

Madelein, Madelein, waar ben je ...

BERTRAM:

Ambtenaar Ogterop, hebt U prinses Madelein
gezien ... Oh, daar is Gruizel Gruis.

TOR:

Zeg op, jij kleine scharminkel, wat heb jij
aan Madelein gegeven.

OGTEROP:

Prins, prins. Hoogheid. Gruizel van Gruis is
onze gast! Toe toe.

Hooggeachte gasten grijpt men niet bij de
keel ... (GRUIZEL STAART NA AKELIG LACHJE
OPZIJ NAAR OGTEROP, VERBLUFT)

TOR:

Hij heeft Madelein iets gedaan!

BERTRAM:

Gruizel geeft antwoord, kom je nu van Made-
lein?

GRUIZEL:

Je zegt het, kraag.

BERTRAM:

Heeft ze je geschenk gekregen?

GRUIZEL:

Je zegt het weer.

TOR:

En heeft ze 't opengemaakt?

GRUIZEL:

Dat is drie.

TOR:

Op alle draken.

(STUIFT MET ANDEREN WEG. FEEËN,
OGTEROP, HILDEBRAND EN AERNOUT
BLIJVEN MET NEERGEPLOFTE GRUIZEL
STAAN)

OGTEROP:

Excuses, excuses ...

(MADELEIN STAAT VOOR DE SPIEGEL.
ZE BRENGT HAAR HAND NAAR HAAR HALS.
MUZIEK IS THRILLING ...)

MADELEIN: (STAAT ANDERHALVE METER VAN SPIEGEL
AF)

Oh..nee.. (LOOPT OP SPIEGEL TOE)

CUT:

(DE SPIEGEL. MEER SCHUIN VAN VOREN,
ZODAT JE ERIN KIJKT.
ER STAAN BLOEMEN VOOR DIE SPIEGEL
IN SPIEGEL SPIEGELEN ...)

CUT:

KONINGIN: (KONINGIN VOOR DEUR MADELEIN, WAAR
OOK LAKEI STAAT)

Wat is er gebeurd, wat een rumoer! Mens Bertram,
prins Tor!

TOR:

Madelein!

KONINGIN: (VOOR DEUR MADELEIN)

Prins Tor, U wilt toch niet bij mijn dochter
binnendringen, de dag voor Uw huwelijk?????

BERTRAM:

Majesteit, toe. We moeten snel zijn. Ze is
in gevaar.

KONINGIN:

Gevaar? Welnee, ze is op haar kamer.
(KIJKT LAKEI AAN)

BERTRAM:

Ga opzij, man. Alsjeblieft.

KONINGIN:

Mens Bertram, prins ...

TOR:

(IS AL BINNEN)
Madelein ... Madelein? ...

(DE KAMER VAN MADELEIN. TOR KOMT
BINNENSTORMEN, KIJKT RADELOOS ROND.
BERTRAM VOLGT METEEN)

TOR:

Madelein? Waar ben je Madelein?
(WE ZWENKEN. TOR WIJST TRILLEN
AAN BERTRAM PLEK WAAR SPIEGEL
HANGT. ALLEEN DE LIJST STAAT ER
NOG)

(BERTRAM DOET PAS OP SPIEGEL AF)

KONINGIN: (SCHRIL)

(BINNENKOMEND, GEVOLGD DOOR LAKEI,
TERWIJL WE HILDEBRAND EN AERNOUT
EN FEEËN IN GANG HOREN)

Wat is er aan de hand?

Mens Bertram, en prins Tor, wilt U mij uit-
leggen ...

TOR:

Te laat ...

BERTRAM:

Een briefje op de lijst ...
Iets op de achterkant van de lijst geplakt ...

KONINGIN:

Waar is ... waar is Madelein? Waar is mijn
dochter?

TOR:

Vlug, vlug, man, wat staat er op dat briefje.

FEEËN: (KOMEN BINNEN)

Wat een vreemde heren in de gangen, Madelein
Twee. Je hofhouding is erg rommelig ... Hè?

BERTRAM: (LEEST. LAAT BLEEK BRIEFJE ZAKKEN.
HILDEBRAND EN AERNOUT HOUDEN GRUI-
ZEL VAST. GRUIZEL LACHT EVEN)

TOR:

Nou, wat staat er, wat staat er?

BERTRAM:

Tot ziens ... in Morpuys.

(OGTEROP STAAT SNUITEND IN GROTE
WITTE KANTEN ZAKDOEK BIJ PALEIS-
UITGANG. KONINGIN OOK. DE FEEËN
ONDERSTEUNEN HAAR.

ALLE HAMELAARS ZIJN REISVAARDIG.
IN NIEUWE KOSTUUMPJES.

TOR ZIT ALS HET KAN TE PAARD.

MINK STAAT WAT OP ACHTERGROND)

OGTEROP: (SNOTTEREND)

Tot ziens. En mogelijk een weinig sukses!
Let niet op mij ...

KONINGIN:

Prins Tor, breng mijn dochter terug.

TOR:

Al was het het laatste, wat ik doen moest,
mevrouw.

BERTRAM:

We vinden Morpuys wel. En dan vinden we
Madelein.

MINK: (OVER ANDERE SCHOUDERS HEEN)

Het is een land met mooie moerassen en
fraaie gele dampen. Uniek! Uniek!

HILDEBRAND:

(TEGEN KONINGIN)

't is niet 't eerste land, dat we kwijt zijn,
weet U wel ...

LIDW.: (VERBIJLT TRANEN OOK)

We moeten nu gaan, majesteit.

En nog bedankt voor de mooie kleren van de
kinderen. Dat U daar toch nog aan gedacht
hebt.

Ze zouden het zo koud gehad hebben onderweg
in hun nachtponnetjes ...

Het allerbeste met U majesteit en ...

SNOERTJE:

Ga maar. Ga maar kind. Wij kijken wel naar
Madelein Twee om.

We hebben aan haar wieg gestaan. We kennen
haar van haver tot gort. Niet, Troetel?

BERTRAM: (BUIGT)

En wij danken U hartelijk voor de vliegende
pompoen!

Majesteit, wanhoop niet. Ergens is Morpuys.

CROSSEN NAAR:

(DE HAMELAARS VLIEGEN IN EEN POM-
POEN)

ALLEN weet U ook de weg naar Morpuys?
weet U ook de weg naar Morpuys?

BERTRAM: Morpuys is groen van zachte grassen
onder de nevel van het dal ...
daar vliegt een vogel blindelings
en vindt zijn nest in vrije val ...

LIDW.: mist hangt laag op wijde plassen
daar raakt het bootje kant noch wal

KINDEREN: kant noch wal

ALLEN weet U ook de weg naar Morpuys?
weet U ook de weg naar Morpuys?

KIND: kom met ons in de pompoen
boven nevel - koude regen
over land en over zee
niemand houdt het toeval tegen

ALLEN: en waar de wind waait
draaien wij mee
naar Morpuys

weet U ook de weg naar Morpuys? ...
weet U ook de weg naar Morpuys? ...

BERTRAM: lichtje boven de moerassen
dansen ijl en rijk in tal ...
daar vliegt de vogel blindelings
en vindt zijn nest in vrije val ...

ALLEN: dampig wijken gele gassen
hoor de krekels in het dal ...

INSTR. REGEL
weet U ook de weg naar Morpuys?

ALLEN: 't is een land zo groen, zo groen
aan een grijze zee gelegen
in de weiden graast het vee

BERTRAM: niemand houdt het toeval tegen

ALLEN: dus waar de wind draait
draaien wij mee
naar Morpuys

weet U ook de weg naar Morpuys? Hamelen.
weet U ook de weg naar Morpuys? Hamelen.
weet U ook ETC.

FADEN.